

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heliaē. 430.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

fissuras & hiatus subiit: hæc autem in omnem terram exiuit, atque ad extremos usque terræ fines effulsit.

Helia. 430.

Leuitatem vestram equidem demiror, quod exiguus & contempendus Imperij hominis Cappadocis ventus usque adeo vos omnes, vt arundinem circumegit, atque ipsi impiis eius conatibus administratam operam nauatis, dum ne eadem, quæ alij, patiamini, formidatis. Quocirca si vnà cū eo desinere, ac postquam magistratu abierit, cum eo hinc demigrare, in animum induxistis, meritò patriam diripitis. Si autem ille quidem imperandi finem facturus atque abiturus est, vos autem in patria mansuri estis, ab aduersariorum partibus abscedite, vosque ad propinquos & necessarios vestros adiungite.

Palladio. 431.

Quòd pietas naturæ vi in nobis insita sit, atque earum rerum, quæ diuturnis post annorum curriculis euenturæ erant, cognitio iis, qui Deo vitæ suæ rationes probabant, perspicua fuerit, tum Enos te doceat, qui se magistro cognitionem Dei consecutus est: tum Enoch, qui ipse quoque solus Deo vitam suam ac mores probauit, & etiam ad præstantiorem vitam migravit, atque etiamnum in viuorum numero censetur: tum denique Melchisedech, panibus ac vino sacerdotis munus obiens, per quæ diuinorum mysteriorum typum adumbrabat.

Celfo. 432.

Agricolæ lolia ea, quæ cum tritico nascuntur, radicitus euellunt: quòd purus fructus ad messem euadat. Eodem igitur modo tibi quoque faciendum est, vt vitia, quibus mens tua inficitur, excindas, vt sana, omnisque vitiosæ affectionis experta conscientia cibum in vitam æternam manentem conficiat.

ἢ δὲ εἰς πᾶσαν ἐξῆλθε τὴν γῆν, καὶ εἰς τὰ πέρας τῆς οἰκουμένης ἐξέλαμψεν.

Ηλία. υλ.

Εγὼ κομῶν τὴν ὑμετέραν ἐλαφρίαν θαυμάζω, ὅτι βραχύ πνεῦμα καὶ ὀλίγοι τῆς ἀρχῆς τῆς Καππαδοκίας ὑμῶν πάντας ὑμᾶς ὡς καλάμην ἐδόκησε, καὶ ταῖς ἀσέβεισι αὐτῆς κατασκευαῖς ὑποσυργῆτε, δεῖ τὴν μὴ τὰ ὅμοια τοῖς ἡδὴ πεπονητοῖσι, παθεῖν· εἰ τοίνυν συναπολήγειν αὐτῶν, καὶ συμμετάφρων παυομένην βεβύλησθε, ἐκκότως τὴν πατρίδα ληίζεσθε· εἰ δὲ ἢ μὴ παύσεται καὶ ἀπελεύσεται· ὑμεῖς δὲ μὴ εἰσὶν οἷς πεφύκατε, τῆς ἐναντίας ἀπεχεσθε, τῆς δὲ οὐκείων ἀντέχεσθε.

Παλλαδία. υλα.

Ὅτι φυσικῶς ἔστιν ἐν ἡμῖν ἡ εὐσέβεια, καὶ τῶν ὑπερον χρόνοις πολλοῖς τηρουμένων εἰς ἐκβάσιν, κατὰ δήλον ἦν τοῖς θεῶν εὐαρεσῶσιν ἡ εἰδησις, καὶ Ἐνὸς διδρασκέτω σε, αὐτοδιδάκτος θεὸν ἔπι-σάμνος· καὶ Ἐνὸς, μὴ μόνον εὐαρεσῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς κρείττονα βίον μεπῶν, καὶ ἐπὶ ἐν ζῶσι τελῶν, καὶ Μεληχισεδεκ, ἄρτω καὶ οἴνω ἱερατεύων, δι' ὧν τὸν τῆς θεῶν μυστηρίων πρῶτον σήματι τύπον.

Κέλσω. υλε.

Οἱ γεωργοὶ τὰ συμφυόμενα τῶν σίτων ζιζάνια ριζοθεν ἀναπαύσιν, ἵνα καθερὸς ὁ καρπὸς εἰς τὸν ἄμμιον ἀπαντήσῃ· καὶ τὸν τοῖνον καὶ σὲ τὰς ἐπιθολούσας τοι γούω κακίας ἐκτεμῆν ἵνα ὑγιὲς ἡ συνείδησις καὶ παντὸς πάθους ἀμέτοχος, τὴν βρωσὴν τὴν μύσσαν εἰς ζῶν κατεργάζηται.

Σολό-